

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. június

XVI/6. szám

Az Egyház naptárjában újra évközi időszakot látunk, ezt éljük. Pünkösöd után visszatekintünk az elmúlt időszak történéseire. „Kitör” a nyári szünet, és valóban ránk fér egy kis pihenés, kikapcsolódás. Gyermekeinkkel együtt nagyon várjuk a nyári vakációt!

Jézus azonban nem megy szabadságra, nyáron is várja közeledésünket, érdeklődésünket! Szomorú tapasztalat, hogy ilyentájt kiürülnek a templomaink, még a „vasárnapi keresztények” is elmaradoznak. De jó lenne, ha az idén nem így lenne egyházközségünkben! Hiszen Nélküle mi maradunk szegényebbek...
Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az egyházi év eseménydús időszakán vagyunk túl. A nagyböjti időszak várakozása, a szent három nap csodálatos ünnepe, majd a húsvéti idő Lélekváró öröme után pünkösöd ünnepe elhozta a beteljesedést. Nem csak szemléltői, hanem Isten kegyelméből részesei lehettük a kétezer évvel ezelőtti eseményeknek: szívünk mélyét érintette Jézus szenvedése, átjárt minket a feltámadás öröme, és a Lélek újra élettel tölt el minket.

Az évközi idővel egy csendesebb, „hétköznapi” időszak veszi kezdetét. A polgári évben véget ér a tanév, tervezzük a nyári programokat, készülünk a megérdemelt pihenésre. Sajnos sokszor lelki értelemben is „nyári szünetet” tartunk...

Könnyebben elengedünk egy imaalkalmat, előfordul, hogy el-el maradozunk a megszokott szertartásokról. Mintha a kapott kegyelmeket „bepájzalnánk”, pedig arra kaptuk, hogy éljünk, és másokat is éltesünk általa. De vajon mit tettek az első keresztények pünkösöd után?

„Állhatatosan kitarítottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. Félelem fogott el mindenkit, mert az apostolok révén sok csoda és jel történt Jeruzsálemben. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétszították azok közt, akik szükségét szenvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott.” Csel, 2,42-47

A fenti sorokban feltűnő a hűség és a buzgóság. De ha a saját koruk szokásait ismerve szemléljük keresztény testvéreinket, akkor láthatjuk igazán, hogy a húsvéti és a pünkösdi események egész életüket átalakították: az Isten kegyelmének kiáradása megváltoztatta szívüket, és a belső változások gyökeresen átírták a hétköznapi életüket is.

A kegyelmek megtapasztalása újabb, és mélyebb szomjúságot ébresztett bennük az élő Isten után, és engedték, hogy a Lélek elkezdje őket kereszténnyé, krisztusivá átalakítani. És amikor a Szentlélek lángja fellobban az egyes emberek és a közösség életében, azt a tüzet nem lehet véka alá rejteni! Bár már az első perctől kezdve üldözték őket hitükért, bátran tettek tanúságot a feltámadt Krisztusról, hiszen ahogy Péter is mondta: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk.” Csel. 4.20

Példaképpen állnak előttünk, de nem csak arra, hogy nekünk mit kell / kellene tennünk, hanem arra is, hogy mit tesz velünk a Szentlélek, ha engedjük, hogy átjárja szívünk, életünk, minden napunk.

Az elmúlt idő kegyelmi elvetett magként vannak szívünkbe rejtve. Hisszük, hogy „jó földbe vetett magként” fog termést hozni. Kérjük a Lélek kegyelmét, segítsen minket keresztény életünk termőre fordulásában, hogy a kapott ajándékok ne elégszenek meg minket, hanem még nagyobb vágyakozással keressük az Urat a hétköznapi napokban is!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

Pünkösöd szombatjára összehívta a Bíboros úr a **Pasztorális Tanácsot** – a jelenlegi felállásban utoljára, hiszen a tagok mandátuma lejárt. Sok napirendi pont volt. Mozgalmas időszakot jelentett az elmúlt két év, különösen is a legutóbbi hónapok. A covid miatt most találkoztunk újra. Vázlatosan beszámolok az elhangzottakról, hiszen Egyházunk jelene és jövője mindannyiunk számára fontos.

Először a **Bíboros úr** beszámolt a pápalátogatás lelkipásztori vonatkozásairól – személyes élményeit is hozzátéve. A látogatás történéseit mindenki ismerheti, néhány dolgot a Főpásztor kiemelt: Ferenc pápa mennyire „bárány szagú pásztorként” volt jelen, ahogy mindenhol közel akart kerülni a „nyájhoz”. Külön is az elesettebbeket tüntette ki figyelmével.

Nagyon jónak és folytatandónak tartja a Forráspont rendezvényeket, látván az ifjúsággal való találkozás elő- és utórendezvényeinek hangulatát, lelkiségét.

Megható volt Ferenc pápa imája az esztergomi Bazilika Bakócz kápolnájából erre az alkalomra ide hozott Szűz Mária kép (Vári Boldogasszony) előtt, ahol újra felajánlotta Magyarországot a Szűzanyának.

Zuffa Tünde már az Eucharisztikus Kongresszus kapcsán is komoly egyházi szolgálatot végzett. Most is a kommunikáció vonalán tevékenykedik. A covid időszak kényszere, a közösségi média használatának kikényszerítése az Egyház kommunikációjának fellendülését is magával hozta. Fontos az emberek elérése, az evangelizáció megjelenése, erősítése a virtuális térben is. Tünde feladata a módszerek, feladatok tervezése, szervezése (honlap, újság megújítása, facebook, Instagram használata, főegyházmezei sajtóközpont, youtube csatorna stb.)

Mohos Gábor püspök atya két témáról is beszámolt. A püspöki szinódus előkészítése jól halad, már a munkadokumentum is elkészült, de még nem publikus. A gyökerekhez visszatérés igénye, a közösség Krisztus testeként való megélése, az emberek minél intenzívebb bevonása az Egyház életébe – fontos, hangsúlyos. Ezt jelzi az is, hogy bár püspöki szinódusról beszélünk, 70 civil, szavazati joggal felruházott tagja is lesz.

Cserháti püspök úr után Mohos Gábor a külföldi magyarok püspöke is lett. Tájékoztatást kaptunk a terület helyzetéről. Sok helyen már nincs magyar nyelvű állandó papi szolgálat (Hamburg, Berlin...), mivel tartós szolgálatra nincs ember. Az anyagi erőforrások is szűkösek, a hívő létszám is fogyatkozik. Hazulról próbálkozunk támogatni ezeket a közösségeket, hiszen ezek az identitás őrzői. A civilek, civil önszerveződések támogatása fontos, mert az anyanyelven történő pasztorizáció jobban utat talál a lelkekhez is, - az identitás őrzésén túl.

Martos Balázs, márciusban szentelt új segédpüspök atya, fő feladata – amiről be is számolt – az egyháziak, lelkipásztorok útjának, helyzetének követése, kísérése, támogatása.

Felkeresi a papi köröket, mentorálja a káplánokat, a fiatal papokat, látogatja a papi korona összejöveteleket. Az állandó diakónusok jelenléte új helyzetet teremt a plébániák életében.

A fiatalokkal való kapcsolattartás, találkozók szervezése is őhozzá tartozik. A papság sokrétű feladatát lát el, velük való kapcsolata tájékozódási pont oda-vissza: a hívek és az Egyház vezetése között. Erre az együttműködésre természetesen igény van a papok és a diakónusok részéről is.

Farkas Balázs, a Főegyházmegeye jogásza (gazdasági tanácsadó) először gazdasági ügyekről tartott tájékoztatót. Az energiaválság jól megnehezítette a gazdasági helyzetet. A jogszabályok szinte állandóan változnak, ráadásul a különböző objektumokra (templom, lakott/lakatlan plébánia, közösségi terek, fenntartott egyházi intézmények...) nem egyformán.

Főegyházmegeyei támogatás, tanácsadás nélkül ez a plébánosoknak megoldhatatlan feladat. („Nem ezért lettem pap!”) Nehéz a hosszabb távú tervezés. Fontos szempont lett az energiatartósság: energia-közösségek alapítása, napelem-parkok telepítése, egységes árajánlat kiharcolása a változó szabályozók, szolgáltatók között.

A jogász úr beszámolt röviden az építkezésekről is. Források híján újabbakba nem lehet belevágni, de például az esztergomi Bazilika felújítása ütemterv szerint halad, amire a források is rendelkezésre állnak. A Szent Anna réti Engesztelő kápolna építése is elkezdődhet, ami civil kezdeményezésre indult. A Bíboros úr vázolta ezen „akció” történelmi, lelki hátterét. Az engesztelés gondolata mindenképp támogatandó. Mostanra tisztázódtak az egyéb körülmények, feltételek is: megvan a jóváhagyott terv, a szükséges forrás, a munkaterület átadása is megtörtént.

Az **EKIF munkatársa** új oktatási intézmények átvételéről számolt be. Egy jogszabály szerint, azon épületeket át kell adni tulajdonba is, amelyekben egyházi intézmény működik. Fele részben ez meg is történt, de Budapest ellenzéki vezetési kerületeiben ez „nem akaródzik”. Ennek megoldása/feloldása a Püspöki Konferencia feladata lesz.

A ferences szegénygondozó **Ágnes nővér** a mostanában Budapesten átvett Szent Erzsébet Otthon helyzetéről számolt be. Rá bízták átmenetileg az intézmény vezetését, ahol idős atyák elhelyezésére is adódott lehetőség. Ez valamennyi bentlakónak jó, nagy lelki haszna van az atyák jelenlétének, szolgálatának.

Az **egyéb** témák kapcsán szóba került a megüresedett plébániák oldallagos ellátása. Ahol lehet, kívánatos tartani legalább egy vasárnapi misét és heti egy-kettőt. Ahol ez sem biztosítható, ott a korábbi helyi szokások szerinti időpontban közös imát (imaóra, igeliturgia, litánia, ...) célszerű tartani. Ez segíti a közösség fennmaradását. Állandó diakónusok, akolitusok, világi közösségek vezetői ebben nagyon fontos szolgálatot végezhetnek. Képzésükről gondoskodni kell.

Szó került még a cigánypasztorációról. Tapasztalat, hogy az integráció nehéz dolog. „Hídember” kellenének, akik a kétféle kultúrát ismerik és össze tudnák hangolni. Az igények felmérése, lehetőségek szerinti figyelembe vétele, tisztázása hasznos út a probléma kezeléséhez.

Közös ebédnél még folytattuk a beszélgetést, én két esztergomi ferences öregdiák közé kerültem (Süllei László és Martos Balázs).
Nyitrai László

Elsőáldozók...

Reggel, amikor felkeltem, nagyon izgultam. Megreggeliztem, felöltöztem, és már suhantunk is az iskolába. Akkorra már kevésbé izgultam. A hófehér ruha, amit felvettünk, annyira szép volt, hogy legszívesebben hazavettem volna. A szentmise előtt a szülők áldást adtak nekünk, mi pedig áldást kértünk

tőlük. Amikor elkezdődött a szentmise, féltem, nehogy elrontsam a verset, amit kaptam. Végül elmondtam a verset.

Utána azon gondolkodtam, hogy milyen ízű lehet a bor és az ostya. Eljött a pillanat, és kimentünk áldozni. Visszamentem a helyemre és imádkoztam. A szentmise végén volt agapé. Ott rengeteg finomságot lehetett enni. A végén levettük a ruhát, és haza mentünk. Nagyon jó volt! Egy szép nyakláncot kaptam emlékebe. (N. Dalma)

Vasárnap reggel izgatottan ébredtem. Megreggeliztem és felöltöztem. Azután elindultam az iskolába. Mikor beértem, felvettem a hófehér ruhámat, a keresztet és a koszorút. Amikor mindenki megérkezett, felsorakoztunk. Mi, gyerekek áldást kértünk, szüleink pedig megáldottak. Bevonultunk. A szüleim kezét fogtuk László atyával. Megkezdődött a szentmise.

Amikor eljött az áldozás, szépen kimentem az oltárhoz. Megkaptam Krisztus testét és véréit. Utána köszöntöttem Jézust, mint barátomat. Vége lett a misének és kivonultunk. Kimentünk a templom elé fotózkodni. Kaptunk egy imafüzetet és egy emléklapot. Agapéval is ünnepeltünk. A mamáméknál finom ebéd fogadott. (H. Anna)

Bérmálkozók...

Anya-lánya-unokája ültek az **imaórán**, együtt a bérmálkozásra készülők fiatalokkal. Volt egy üres szék a sorban. Ott ült – láthatatlanul – a Dédnagymama is. Ott, a töretlen, gyönyörű Istenhitével, azzal az őszinte, ítélkezés és alkudozás nélküli szeretetével, elfogadásával, amit a hite adott neki.

Az a megkérdőjelezhetetlen, szilárd hit, melyet rendszeren, fenyegetéseken, tiltásokon át képes volt átadni, átörökíteni, ennek a nagylánynak is, aki most megerősíti, amit a keresztségben korábban felmenői vállaltak helyette, a többi kedves, szelíd tekintetű fiatalal együtt, akik majd ezeket a tartalmakat a maguk életével viszik tovább.

Kedves Bérmálkozásra Készülők! Szeretettel nézünk Titeket, valahaiak és jelen lévők, veletek vagyunk!

Mlinkó Renáta

A bérmálkozás egy olyan szentség, amit az életben csak egyszer kapunk meg. Nagykorúvá váltunk az Egyházban, megkaptuk a Szentlélek ajándékát. Erre föl kellett készülnünk.

Szeptembertől kezdve jártunk ezért felkészítő külön hittanra, amik alatt László atyától sokat tanultunk, játszottunk is és beszélgettünk. Külön programjaink is voltak, mint például amikor imaóránk volt. Arra mi készültünk versekkel és szövegekkel, és le is adták a Mária Rádióban.

Abban pedig mind egyetértettünk, hogy az egész felkészülés megkoronázása a bérmálkozás előtti napokban zajlott kétnapos lelkinap volt, aminek során imádkoztunk, játszottunk, beszélgettünk, együtt mentünk misére, csomó érdekes feladatot kapunk, és gyóntunk is. Megvitattuk azt is, hogy ki hogyan tekint majd erre az időszakra, és hogy mit gondolnak a bérmálásról. Idéznék pár gondolatot néhány társamtól.

Sokan gondolták úgy, hogy ezzel közelebb kerülünk Istenhez. „Jók voltak a felkészítők, egy igazán jó közösség gyűlt össze”. Ebben a tanévben együtt töltöttük a hétfő délutánokat. „Nagyon szerettem a felkészülést, és azokat is, akikkel felkészültem” Év elején szinte nem ismertük egymást, de nagyon hamar összebarátkoztunk, és hetek múlva egy nagyon jó közösség jött létre, ahol tudtunk felszabadultan nevetni.

Még a felkészülésről gondolkodott így valaki: „Hosszú, nagyon hosszú” És visszagondolva tényleg hosszú út áll mögöttünk, míg eljutottunk ideig. „Gyönyörű út volt számomra a bérmálkozás, remélem, ez az út folytatódik, és sose áll meg”.

Valaki megjegyezte: „Aadtam” ami röviden annyi, hogy nagyon jól érezte magát itt. © A bérmálás egy felejthetetlen élmény volt mindenki számára. „Amikor idősebbek leszünk, boldogan, szeretettel fogunk visszagondolni erre”.

És ott álltunk mindannyian a Bíboros úr előtt, megkapva a szentséget, és a mise után a Bazilika elé mindenki eltörölhetetlen mosollyal, felszabadulva, tiszta szívvel és örömteli lélekkel lépett ki.

Lesták Eszter

A mi bérmálkozásunk

8. év vége fele bérmálkoztunk a Bazilikában, pünkösöd vasárnapján.

A bérmálkozásra a tanév eleje óta készültünk. Minden hétfőn elmentünk a plébániára, és ott tanultunk a vizsgára. Ez a vizsga döntötte el ugyanis, hogy bérmálkozhatunk-e? Gyakran játszottunk és tanultunk együtt. A vizsgán nem mindenkinek sikerült elsőre átmennie, de szerencsére a pótvizsga mindenkinek sokkal jobban sikerült.

Pünkösöd vasárnapján mindannyian elmentünk a Bazilikába. Ott beültünk a szentmisére, és az evangélium után bemutattak minket, bérmálkozókat, majd következett a prédikáció, ezek után megvallottuk a hitünket. Ezt követően lehívták a Szentlelket, és megkentek olajjal, majd következett az egyetemes könyörgés. Én bérmálapátnak a keresztapámat kértem fel. Ezt ő késséggel elfogadta, bár nem volt választása. A bérmálás után eljöttünk a miséről, hazamentünk, a családdal és a rokonokkal együtt sütogettünk és élveztük a vasárnapot.

Bánhidya Albert

Először is pénteken az esti szentmisén vettünk részt, és azután mentünk a plébániára. Megérkezésünkkor imádkoztunk, és az atya mindent elmondott a programokkal és a hétvégével kapcsolatosan. Újra imádkoztunk, megvacsoráztunk. Utána kaptunk egy léleképítő feladatot. Megoldottuk, aztán egy picit „szabadjára” engedtek a szobáinkban, ahol mi, a fiúkkal kicsit bolondoztunk és társasoztunk.

Nem sokkal később újra összeültünk zsolozsmát imádkozva, és jött a takarodó. Másnap, mivel hamarabb felkeltünk mint az atya, le is ültünk társasozni, de hamar mennünk kellett. Egy ima, zsoltár és reggeli után kezdődhetett a program, ami önmagunk megismerésére volt alkalmas. Ebből kettő feladat is volt. Elvégzésük után gyónás következett, közben a bérmálkozási címerünket terveztük meg. Szép és tartalmas lelkinap volt.

Kovács Dani

Katekumenek

Hétköznapi szentmise. Tanévben az iskola kápolnájában, általában a „törzstagokkal”, 6-8 hívő. Az atya szólt, hogy a pénteki ezúttal a templomban lesz. Különleges alkalom, fiatal felnőttek fognak szentségekhez járulni.

Várakozással teli készülődés a templom előtt. Szép számú rokonság, barátok, ismerősök, ünneplőbe öltözve. Sokan letünk a templomban. Meghitt pillanatok. A keresztséghez járuló négy fiatal felnőtt (3 nő és 1 férfi) a bejáratnál kifejezi komoly elhatározását, és az atyával bevonulnak az oltár elé, majd a helyükre.

A szertartás során megtörténik a keresztség szentségének felvétele. Elsőáldozáshoz már összesen heten járulnak (5 nő és 2 férfi), bérmálkozásra is mindannyian felkészültek, de egyikük nem most itt, hanem pünkösdkor a Bazilikában válik Egyházunk felnőtt tagjává.

Engem nagy bizakodással töltött el a mai szentmise. Olyan jó volt látni, hogy ezeknek a fiatal felnőtteknek eljött életükben az a felismerés, hogy mindenkiben, így bennük is van egy úr, amit csak az Isten tud betölteni.

És ők léptek, cselekedtek. A misén sugárzott róluk a meghatódottsággal teli öröm. Imádkoztunk értük, és azért, hogy jó példájuk környezetükben másokat is segítsen rátalálni a Jóistenhez vezető útra!

Napok óta hűvös van. Az ég szinte állandóan felhős, a nap csak ritkán bújik elő. Szomorkás idő, pedig mi, **Senior imaklubosok** vidám évzáró összejövetelre készülünk. Szeretnénk a szabadban együtt eltölteni 2-3 órát, jó lenne, a cseresznyefa alatt. Igaz, idén csak az üres ágakat nézhetjük, termés nincs, kora tavasszal elfagyott.

Elérkezett a találkozás napja. Dél előtt folytatódott a nyári-asnak egyáltalán nem mondható időjárás, ám délutánra megtörtént a csoda, kiderült az ég, a nap kiragyogott, kellemes meleg lett. („Ne várj nagy dolgot életedbe / kis hópehelyek az örömek, / szitáló, halk szíromcsodák. / Rajtuk át Isten szól: jövök.” Reményik Sándor)

Tizenkilencen örültünk egymásnak, hatan „igazoltan” voltak távol. Ahogy szoktuk, énekel, imával kezdünk. Külön főházkodtunk azokért, akik csoportunkból, ismeretségi körünkben betegek, így erre most nekik nagy szükségük van.

Időközben rotyogott a bográcsban a gulyásleves. Illata csalogató volt, de a vacsorát ezúttal „ki kellett érdemelni” egy vidám játékkal. A feladatot csoportokban oldottuk meg sok mosoly, jó ízű nevetés közepette.

Ezután telepedtünk a cseresznyefa alá. Mivel a senior-társak mind kiváló szakácsok, sütő-főző nagyk, most is kitétek magukért, hozták a finomságokat. Az asztal szinte roskadozott.

Kanalasztuk a levest, kóstoltuk a sütitet, „elnyaltuk” a mostanra már elmaradhatatlan fagyit és beszélgettünk, csivitelünk. Kedves lezárás volt ez az eltelt félévnek. Szeptemberben újra találkozunk!

2014-ben alakult csoportunk, tizedik évünket ünnepeljük idén. Ezalatt rendszeresen imádkoztunk gyerekeinkért, unokáinkért, így kezdtünk lelkieken gazdagodni, hitbeli és kulturális ismereteinkben gyarapodni. Az eltelt időben sok meghívott vendégünk: 19 pap, szerzetes, lelkész – néhányan többször is; 11 előadó – néhányan többször is; és számos lelki és kulturális program, záróbeszéd, múzeumlátogatások segítettek ebben.

NY.M.

„Mi van ma, mi van ma, Piros pünkösöd napja...”

Pünkösdi gondolatok jártak a fejemben, amikor baktattunk barátommal az Orbán kápolnánál tartott ünnepi szentmisére.

Vasárnap Szentendrén voltunk a Skanzenben, ahol pünkösdi programokon vettünk részt. A házak jobbnál jobb eseményekkel várták a turistákat. Még teljesen áthatottak az itteni élmények, így joggal gondoltam, hogy az ünnep hétfőjén szentmisére megyünk a hegyre. Szép számmal gyűltünk össze fiatalabbak-idősebbek a kellemes, kora nyári időben. Pokriva atya prédikációjából kiderült, hogy ezen a napon Orbán pápára emlékezünk, aki a III. században élt, és a nép kegyes életéért tisztelt.

De itt a szőlőhegy tetején lévő kápolnánál Orbán püspök (4. sz. - 5. sz. eleje) tiszteletére is gondoltunk, aki életrajz írója szerint életében csodákat művelt – parancsolt a természet erőinek, esőt hívott a szőlőkre –, ezért a szőlőhegyek és a szőlősgazdák védőszentje. Évszázados népi tapasztalat alapján ugyanis a fagyösszentek elmúlásával, május utolsó hetében, ilyentájt jöhet még fagyvesztés, és elviheti a termést. Éppen ezért a szőlősgazdák a XVIII. század közepétől keresztek, szobrokat állítottak, kápolnákat építettek Szent Orbán tiszteletére, hozzá főházkodva, segítségét kérve.

Így tettünk most mi is. (Azokban az években, amikor az időjárás kedvező, korai cseresznyéből font koszorú is díszíti a virágok mellett az itteni oltárt, de sajnos az idei fagyok elvitték a gyümölcsök nagy részét. Szerk.) A szentmise elején a mindszentys gyerekek versei, rövid kis műsora tette még emlékeztetesebbé a napot.

Hazafelé jövet nagyon kedvesen invitáltak a kinyíló pincék egy pohár borra, rövid beszélgetésre. Köszönjük azoknak, akik életben akarják tartani ezt a szép hagyományt. Jövőre is elmegyünk!

Kedves Olvasók! Szeretném megosztani a pünkösdről szerzett „tudományomat”, nem hiába töltöttem egy egész napot a Skanzenben. Ez ugyanolyan mozgó ünnep, mint a húsvét. Neve a görög *pentekosztész* – ötvenedik nap jelentéséből származik, mivel húsvét szombatját követő ötvenedik napon ünnepeljük. Ósi zsidó hagyomány szerint ezen a napon adtak hálát az ókori Izraelben a sikeresen befejezett aratásért.

Mi, keresztények a Szentlélek eljövételét és az Egyház alapítását ünnepeljük pünkösdkor. Ekkor van a bérmlás is. Idén plébániákról nyolcadikos diákok és fiatal felnőttek részesültek ebben a szentségben, a Bazilikában.

A Skanzenben megcsodáltuk az ünnepre feldíszített mendei templomot. A zöld ágakkal – a tavasz jelképével – pünkösdi hajnalán nem csak a házakat, a kapukat, hanem a templomokat is díszítették.

A templomi májfa állításban a mendei hívek, nemek és korcsoportok szerinti munkamegosztásban vesznek részt. A férfiak a fák kivágását, szállítását végzik, míg az asszonyok és gyerekek dolga a fákra kerülő textilek elkészítése, és a fák kerdőkkel való díszítése. Nyolc feldíszített nyárfá áll a templom két padsora között, alattuk ülve vesznek részt a hívek az istentiszteleten. Mi is elmondtunk itt egy imát. Több népi hagyomány is kapcsolódik ehhez az ünnephez, köztük a pünkösdi király és királynő választás is. *Recska Valéria*

Kálvária

Ha nem is túl gyorsan, de haladnak a dolgok a kálváriával kapcsolatban. A kisajátítás jogi procedúrája folyamatban van, talán a nyár során sikerül is lebonyolítani, hogy legyen végre jogos/élő tulajdonosa a területnek. Ez után tudunk majd tovább lépni a stációk felújítása ügyében.

A kálvária kápolna telkét megtisztították a bozóttól. A nyár folyamán az új tető/torony el fog készülni. Bízom benne, hogy a többi munka is az épület külsején és környezetében (vízelvezetés, stabilizálások). Közben folyik az ajtó, valamint a kovácsolt csillár restaurálása is – bár visszahelyezésük még távolinak tűnik...

Alapítványunk

A hivatalos beszámolót május 31-ig kellett elkészíteni, ezt könyvelőnk, Horváth Kata meg is tette. A tavalyi évben nem sok minden történt. Próbáltunk megismerkedni a megörökölt alapítvánnyal, ügymenetével, előzményekkel. Bizonyára jóval aktívabban kellene a dologgal foglalkoznunk, de az egyéb körülmények kihívásainak is nehéz megfelelni plébániai szinten.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható. Adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

• Úrnap ünnepünkön – hagyományainkhoz híven – elkészült a már hagyományos, szép **virágszőnyeg**, Kopányi Norbert tervezése, vezetése alapján, családja és segítők összefogásával. Köszönjük, ismét remekművet alkottak!

Körmenetünkön az első-áldozók szolgáltak szép fehér ruhájukban. Az énekkar az idén sajnos nem volt „bevethető”, hiányzott is.

Külön szomorúság, hogy sokan nem érzik át a körmenet lelkiségét, jelentőségét, számukra ez talán csak egy kényszerű jelenlét: traccspartira, beszélgetésre használják, zavarva a testben-lélekben is jelenlévőket, imádkozni akarókat ...

• Templomaink búcsúünnepéről gondolkodunk, ezek szervezése folyamatban van.

• „Szerkesztőségünk” nyári szünetet tart, így júliusban nem lesz imaóra és újság sem. Viszont első szombati Szűzanya-imánkat és az első vasárnapi keresztutunkat megtartjuk. Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket!

• **Mester, taníts minket imádkozni** mottóval szervezik a Ferences Szegénygondozó Nővérek a következő előadást és imaalkalmat, ahol a különböző imamódokkal ismerkedhetnek a résztvevők június 28-án 18 órától, rendházukban: Esztergom, Kossuth L. u. 50. Mindenkit hívnak és várnak!

• **Mijo Barada** lelkigyakorlat sorozatának esztergomi alkalma július 14-16-ig lesz a Kerektemplomban. Témája: Házaság és család.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánhidya Simon Gyula Elemér Rúfus

Sárközi Evelin Melissza	Szarvas Vencel
Finta Zalán András	Benke Zsolt
Halász Éva Viktória	Mátyás Vivien
Kottesz Melitta Rita	

Házassultak:

Angyal Norbert	&	Mogyorosi Betti
Dr. Mészáros Tamás	&	Dr. Marton Melitta
Goóts Gábor	&	Busa Krisztina
Dinnyés Dániel	&	Vachaja Boglárka

<u>Elhunytak:</u>	Vörös Ferencné, Sisa Erzsébet	87 éves
	Ágotai László Attila	80 éves
	Lovas Róbertné, Ferlich Ilona	94 éves
	Révész Mihály	83 éves
	Sáfár Ferencné, Walch Edit	85 éves
	Erős Árpád	85 éves
	Marton György János	74 éves
	Fodor József	83 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátori Dénesné
Sokszorosítás: Spori Print Vincze Nyomda